

и излъгалъ, че билъ се самоубилъ. Въпрѣки това Цезарь не измѣнилъ опредѣления вече начинъ на дѣйствиe, ами слѣдъ смъртъта на Пандуза, когото Рескупоридъ обвинявалъ въ неприязнь къмъ себе си, назначилъ за свой намѣстникъ на Мизия Помпония Флака, старъ войнъ, който билъ въ тѣсно приятелство съ царя и затова билъ по-пригоденъ да го излъже.

67. Флакъ миналъ въ Тракия и съ голѣми обѣщания склонилъ царя, които билъ недовѣрчивъ и още помнѣлъ прѣстж-пленията си, да дойде въ римскитѣ укрѣпления⁶⁾. Тука той подъ видъ на почетна стража билъ обкржжень съ силенъ отредъ; трибунитѣ и центурионитѣ дѣйствували отначало съ съвѣти и убѣждавания, а колкото повече се отдалечавалъ⁷⁾, откривали му по-ясно, че се намира подъ стража, додѣто най-послѣ, като разбралъ необходимостта на положението си, довели го въ Римъ. Обвиненъ въ сената отъ жената на Котиса, той билъ осжденъ на изгнание надалечъ отъ царството си. Тракия била раздѣлена между неговия синъ Реметалкъ⁸⁾, за когато се знаело, че билъ противъ бащинитѣ си планове, и дѣцата на Котиса⁹⁾; а понеже послѣднитѣ не били още пълнолѣтни, билъ имъ даденъ бившиятъ преторъ Требеленъ Руфъ, за да управлява врѣменно царството имъ по сжция начинъ, както нашитѣ прадѣди пратили въ Египетъ М. Лепида¹⁰⁾ като опекунъ на дѣцата на Птоломея. Рескупоридъ билъ заведенъ въ Александрия и тамъ билъ убитъ, понеже се опиталъ да бѣга или пъкъ му било приписано това прѣстжпление.

2. Възстанието на койлалетитъ, одриситъ и диитъ.

III 38 . . . Цезарь¹¹⁾ упрѣкналъ сждиитѣ, задѣто оправдали Антистия Вегера, единъ отъ македонцитѣ първенци, обвиненъ въ прѣлюбодѣйство, и повикалъ послѣдния отново на сждъ за обида на особата, като човѣкъ буенъ и замѣсенъ въ плано-

6) Ср. *Кацаровъ*, ц. м. стр. 13 заб. 35.

7) Разбира се отъ границата.

8) Реметалкъ II.

9) Тѣ били: Реметалкъ, Котисъ и Полемонъ. Тия събития падатъ въ 19 г. сл. Хр.

10) Консулъ въ 187 пр. Хр.; Птоломей умрѣлъ въ 181 г. пр. Хр.

11) Тиберий.